

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԻՆՔՆԵԽՈՍ 2ԵՅՆԵԳԻԲ.

Կանգնած ջրին մէջ երբ քար մի կամ փայտ մի ձգուի՛ մէկէն ձգուած տեղին չորս բոլորը կլորակ ալիքներ կկազմուին, որ երթալով կընդարձակուին եւ վերջապէս կանչետանան։ Այսպէս եւս երբ որ եւ իցէ գործիքով մի կամ բերանով հնչիւն մի հանուի՛ հնչիւնը օդին մէջ ալիքներ կկազմէ, որ բնագիտութեան մէջ ճօնումներ կկոչուին. եւ ինչպէս որ քարը կամ փայտը կբախէ ջրին, այսպէս եւ հնչիւնը կբախէ օդին եւ ճօնումներ կկազմէ. սա պարզ կերեւի՛ երբ մարդ բերանին մօտիկ բարակ թուղթ մի բըռնէ եւ սկսի խօսիլ. կտեսնէ որ թուղթը շատ կամ քիչ կտատանի։ Սա շատ հասարակ երեւոյթ է, բայց միանգամայն եւ շատ երեւելի մի գիւտի օրէնք դարձաւ, որի վերայ պէտք է խօսմք։

Զայնագիրը^{*)} (Phonographe) հիմնուած է այս օրէնքին վերայ, եւ կծառայէ որ եւ իցէ ձայն — մարդի, անասունի, գործիքի — ճշտութեամբ գրելու եւ պէտք եղած ժամանակ նոյն հնչումներով արտասանելու։ Ցառաջ թէեւ կային Մառէյի, Ռողապելլիի, Ակոտախի եւ այլոց ձայնագիրները, բայց սոքա միայն գրե-

լու կծառայէին. գրող եւ խօսուն ձայնագիր մի յօրինելու նպատակն իրագործեց Ամերիկացի պ. Թովմաս Էդիսոն եւ կատարելագործեցին պարոնայ քն նապոլի եւ Դեպրեց։

Էդիսոնի կատարելագործուած ձայնագիրը կազմուած է երկու գլխաւոր մասերէ, որ են ընդունարան - խօսարան եւ գլան։ Ընդունարան - խօսարանը փող (խողովակ) մի է, որի ներսի կողմը թաղանթ մի կախուած է, որ գիւրաւ կտատանի։ Թաղանթին վերայ դրսի կողմէն հաստատուած է մի ասեղ։ Երկրորդ մասը պողպատէ հորիզոնական գլան մի է, որի միջով առանցք անցուցած ծայրը ձեռնակով եւ ոտքերի վերայ է դըրած։ Ոտքի մէկին վերայ առանցքը պըտուտակով է, այնպէս որ երբ ձեռնակը գարձուելու լինի՝ գլանը թէ ինքնիրեն վերայ կդառնայ եւ թէ մի կողմէն միւս կողմը կյառաջէ պտուտակին զօրութեամբ։ Գլանին վերայ պատուած է արձիճէ բարակ թիթեղ թերթի նման, որին կշօշափէ խողովակի թաղանթին ասեղը։

Գործիքը պատրաստ է։ Այժմ երբ ընդունարանին մօտ ձայն հանուի՛ օդը կճօնայ խողովակին մէջ եւ թաղանթին կհրէ. սորա վերայի ասեղը գլանին վերայ պատուած թերթին կդիպչի եւ կըծակէ՝ խոր կամ ծանծաղ, երկար կամ կարճ, նայելով թէ հնչուած ձայնն ո՞ր աստիճան բարձրութեամբ եւ տեղողութեամբ ճօնեց։ Մոռանալու չէ որ խօսած ժամանակը՝ նոյնօրինակ արագութեամբ ձեռնակով գլանը պէտք է պըտյատրուի, որպէսզի ասեղը շարունակ

(*) Այս նոր իմաստով գործածուած իմինախօս Զայնագիր եւ Զայնադրութիւն բառերը պէտք չէ շփոթել մեր միւս նշանակութեամբ գործածած Զայնադրութեան — նոստայի հետ։

միեւնոյն տեղը չծակծակէ, այլ կարգով պառակածել գծէ թիթեղին վերաց։ Այս կերպով գրուած թերթը այսպիսի

մեր ստացած ճօնումն, ինչպէս ասացինք, բոլորովին նոյն է առաջուան ճօնումին հետ՝ ասել է որ առաջուան ձայնը պիտի յառաջ բերէ ճշտութեամբ։

Այս գործիքը մարտի 11ին ներկայացուեցաւ Փարիզի Գիտութեանց ձեմարանին, եւ իւր նոր յաջողութեամբ բոլոր կաճառորդներն առհասարակ ցընծացուց։ Ներկայացնողը պ. Էդիսոնէն զրկուած Անգղիացի մի էր, որ հանդիսականներին առջեւ բարձր ձայնով արտասանեց գաղղիերէն։ «Զայնագիրն իւր յարգանքը կմատուցանէ Գիտութեանց ձեմարանին։ Լոռութիւնը տիրեց. կաճառորդներն անհամբեր կսպասեն։ գործիքը համբ է։ Նախագահը կիսնդրէ, որ բոլորովին լոռութիւն լինի։ Ներկայացուցիչը ձեռնակը պտտցուց, եւ ամենքը որոշ լսեցին արտասանուած խօսքերը թէ «Զայնագիրն իւր յարգանքը կմատուցանէ Գիտութեանց ձեմարանին։» Նոյն անձը նորէն արտասանեց. „Monsieur le phonographe, parlez-vous français? — Oui, monsieur!» (այսինքն, պարոն ձայնագիր, գաղղիերէն կիսուիք. — այս, պարոն)։ Նորէն լռութիւն տիրեց. եւ յետոյ կրկին երբ ձեռնակը գարձուեցաւ՝ ձայնագիրն ամենայն ճշտութեամբ հնչեց իրեն աւանդուած խօսքերը նոյն շեշտերով եւ նոյն առողանութեամբ՝ ինչպէս որ հնչել էր Անգղիացին — „Mossieu le pneumogrèphe, parlez-vous français? — Oui, mossieu!» : Կաճառորդներն անլոելի ծափահարութիւններով օգը թնդացուցին. բայց դիտելով, որ արտասանութիւնը, թէ եւ ըստ ամենայնի հաղորդուածին նման՝ միայն նուղեալ ձայնով կհնչուի սկիզբը կկարծէ-

ԶԵՒ Ա.

ձեւ ունի, միայն թէ այնտեղ այս կետերն ու գծերը խոր կամ ծանծաղ կը լինին։ Որպէսզի գործիքն արտասանէ գրուածը՝ պէտք է գլանը առաջուան դիրքին բերել եւ ձեռնակը առաջուան արագութեամբ գարձնել միայն։ Ասեղը գծուած խորտուրուրաների վերաներէն անցնելով՝ երբեմն կելնէ եւ երբեմն կիֆնէ, եւ այս ելեւէջով թաղանթն էլ յառաջ եւ յետ կտատանի, որով եւ օդը կծօնայ։ Այս ճօնումներն ուրիշ բան չեն, եթէ ոչ արտասանուած ձայնին ճօնումները. վասնզի երբ ձայնը թաղանթին շարժելով՝ ասեղը թիթեղին ծակեց, արդ ասեղը նոյն փոսն ընկնելով՝ թաղանթն էլ առաջուան չափ կը շարժի, ուստի օդն էլ առաջուան պէս պիտի ճօնայ։ Արդ բնագիտութեան օրէնքով յայտնի է թէ միեւնոյն ձայնը միեւնոյն ճօնումներ կյառաջացնէ, եւ ընդհակագարձն՝ միեւնոյն ճօնումները՝ միեւնոյն ձայնը. եւ որովհետեւ

ին թէ ձեռնածութիւն մի, օրինակ որովայնախօսութիւն է այն. իսկ երբ նախագահը եւ ուրիշներն իւրեանց կողմէն փորձեր արին՝ ստուգեցին գործի ճշշմարտութիւնը:

Զայնագիրն երբ Անդղիայում առաջին անգամ ներկայացուեցաւ՝ ժողովութիւնը նորա առջեւ երգեցին իւրեանց ազգային օրհներգը, բայց երգին մէջ՝ տեղ մի սխալուելով՝ փոխանակ ցածանալու՝ բարձր ասացին. Զայնագիրն յետոյ նոյնը երգեց, բայց իւր վարժապետների սխալն ինքն էլ արաւ եւ կանէ:

Ընդհանրապէս դժուար է ասել, թէ ձայնագիրն ի՞նչ բանի կարող է ծառայել օգտակարութեամբ. բայց տարակոյս չկայ, թէ մեծ ապագայ ունի: Կարող է օրինակ, ճշմարտախօս վկայի պաշտօն վարել: Եթէ արծիճէ թիթեղին վերայէն գրուածը կալվանականութեամբ աւելի ամուր մետաղի վերայ հանուի: Կարող է երգարկի տեղ գործածուիլ աւելի մեծ յաջողութեամբ քան թէ մինչեւ ցայժմ եղածները: Եւրոպայի երեւելի երգչուհիները, որ մի երգի համար հազարներ կհնձեն, այս գործիքին օգնութեամբ ամեն մարդի տուն էլ կարող են մտնել եւ առանց վարձք մի ուղելու շարունակ երգել նոյնպիսի քաղցր ձայնով՝ ինչպէս կենդանի ձայնը: Ո՞վ լրդուարձանար, երբ աշխարհը դողացնով իւր չտեսած ատենախօսը սորանով իւր առջեւ արտասանէ ճառը՝ նոյն հնչիւններով եւ առողանութեամբ……: Բայց ձայնագիրին մեծ արժանաւորութիւնը սորանում է, որ գրուածքը կարելի է պահել գարերով, եւ երբ պէտք լինի՝

խօսեցնել տալ բոլորովին ճշտութեամբ: Այս կերպով մեր արդի լեզուն, հնչմունքը, երգեցողութիւնը եւ այլն՝ կարող եմք հեռաւոր յետնորդներիս հաղորդել: Եթէ, օրինակի համար, ձայնագիրը և դարում յայտնի լինէր՝ այլ եւս վէճի տեղիք չէր մնար այսօր, թէ Ո. Մեսրոպ մեր միջակ տառերը — բ, գ, դ, եւ այլն — ի՞նչ տեսակ կհնչէր. բաւական էր միայն գլանը դարձնել……: Մէկ խօսքով, սա լուսանկարին հետ՝ մարդի մարմարութիւնը կանմահացնէ:

Զայնագիրը գեռ կատարելագործութիւնն առած չէ. օրինակ, դիտելու է, որ նորան խօսեցուցած ժամանակ ձեռնակն եթէ աւելի արագ կամ դանդաղ պտտցուի, քան թէ խօսք հաղորդուած ժամանակ՝ արտասանուածը բնականէն բարձր կամ ցած կլինի: սորա առջեւն առնել դիւրին է, — գլանը՝ փոխանակ ձեռքով դարձնելու՝ կարելի է ժամացոյցի մեքենական կազմուածով դարձնել. դարձեալ սորա արտասանած ձայնը նուաղեալ է. թերեւս սա էլ փարատուի էդիսոնի նոր հնարած «օգաձայն», գործիքով, որ ձայնը զօրացնելու կծառայէ: Այնպէս որ երբ սորա հետ ժամանակին ուրիշ գործիքներ միացուին, աշխարհիս առաջնակարգ գիւտերէն մէկը կդառնայ: